

n°10 Leisteenmijn Saint-Joseph

De geschiedenis van deze belangrijke exploitatie, die in 1971 samen met de 'Ardoisière de la Renaissance' als laatste in bedrijf was, vindt haar oorsprong aan het einde van de 19e eeuw in de ontmoeting van twee lokaal geïnvesteerde Belgische exploitanten.

De eerste, Joseph Guidard, begon zijn carrière als eenvoudige leisteenwerker in Bertrix voordat hij in 1862 de leiding nam over de leisteenmijn 'Sainte-Marie les Français' in Fumay. De tweede is graaf Ernest-Joseph Maurice de Gourcy Serainchamps. Deze investeerder uit Namen, die onder meer voorzitter was van een Parijse bankinstelling, wordt in 1883 voorzitter van de kleine leisteenmijn 'Bois Chevaux'.

Met een derde partner, die zijn aandelen snel aan hen overdraagt, verwerven ze in 1884 de concessie die later de leisteenmijn Saint-Joseph zal worden. Na het succes van de eerste boringen vanaf 1886, richten ze in 1890 een eerste bedrijf op om de economische exploitatie van de leisteenmijn te structureren: de 'Société des ardoisières Saint-Joseph'.

Vier jaar na de Eerste Wereldoorlog exploiteert het bedrijf, dat zijn hoofdgalerij heeft verlengd, dertien winningen. In 1923 bouwt het bedrijf ook een brug, die het transport van mensen en leistenen per binnenschip vervangt. Deze brug zal in mei 1940 door het Franse leger worden vernietigd om de opmars van de Duitse troepen te vertragen.

Overzicht van de leisteenmijn aan het begin van de 20e eeuw

Arbeiders en leerlingen die poseren

De afdaling van de leisteenmijn